

چکیده فارسی

زمینه: چاقی یکی از معضلات فزاینده جامعه کنونی و تهدید کننده وضعیت سلامت در سراسر جهان می باشد. با وجود تلاش های فراوان در زمینه پیشگیری و درمان و حتی جراحی، روند چاقی در جهان کاهش نیافته و میانگین وزن جمعیت در سراسر جهان رو به افزایش است. در حالی که تمرکز و توجه بیشتر مطالعات انجام شده در زمینه چاقی به این مسئله بوده که چرا افراد چاق می شوند و یا روش های پیشگیری و درمان آن چگونه می باشد، اطلاعات اندکی از تجارب روزانه این افراد در دسترس است. شناخت تجربه زندگی با چاقی در زنان، به سلامت آنها و سلامت خانواده و جامعه پیوند می خورد. هدف این مطالعه درک تجارب زیسته با چاقی در زنان بود.

روش کار: در این مطالعه کیفی که با استفاده از رویکرد پدیدارشناسی تفسیری انجام شد، دوازده زن چاق به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب شدند. گردآوری داده ها طی مصاحبه فردی نیمه ساختارمند و عمیق انجام شد. متن مصاحبه ها ضبط گردید و پس از پیاده سازی با رویکرد ون مانن (۲۰۰۶) مورد تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: تجارب زیسته زنان با چاقی در قالب چهار درون مایه: "زخم قضاوت"، "لبه آسیب پذیری"، "به سوی سازگاری" و "مهربان رنجور" خلاصه گردید.

بحث: در مجموع یافته های این پژوهش نشان داد که بیشتر زنان چاق در هنگام تعامل با دنیای اجتماعی، بازخورد منفی تجربه می کردند. دست آورد مطالعه حاضر این بود که اگر زنان چاق به دلیل وزنشان مورد بازخورد منفی در جامعه قرار گیرند به ویژه توسط خانواده و مراقبین سلامت، آسیب های ناشی از آن موجب عدم پذیرش خدمات مراقبت سلامت و حضور در اجتماع و حتی عدم برخورداری از ارتباط اثر بخش در خانواده توسط زنان شده که تمامی عوامل فوق اثرات نامطلوبی بر سلامت آنان و در نهایت سلامت خانواده و جامعه خواهد گذاشت. بنابراین چگونگی روش تعامل و بازخورد دادن به این افراد بسیار مهم است. به عبارتی دیگر نگرش حرفه ای و علمی پرستاران و تیم سلامت به پدیده چاقی امکان دستیابی و اعتماد مددجویان چاق را برای مراجعه و دستیابی به مراقبین سلامت و دریافت خدمات با کیفیت افزایش خواهد داد.

کلید واژه ها: تجربه زیسته، چاقی، زنان، پدیدار شناسی تفسیری